

VIKINGEN

uit: Ideeën van Peter Watson aangevuld met Wikipedia

Een rechte lijn vanaf vasteland van Noorwegen naar het westen geeft:

- Shetlandeilanden
- Faeröer
- IJsland
- Groenland
- Baffineiland

Rond 986 werd Groenland gekoloniseerd: men hield er koeien, schapen. Men jaagde op walrussen en ijsberen.

BJARNI HERJULFSSON: raakte uit koers en belandde op een heuvelachtig land vol groene bossen. Kwam terug op Groenland en maakte anderen enthousiast

LEIF ERIKSSON was een van hen. Was zoon van Erik de Rode die nederzettingen op Groenland had gesticht.

Hij kocht het schip van Bjarni Herjulfsson
besloot met 35 mannen op zoek te gaan naar dat land.
vertrekt in 1002 (of 1003)

komt eerst in een kaal gebied met platte stenen (hella): noemt het daarom HELLULAND (ROTSPLAATLAND of LAND VAN DE PLATTE STENEN) = nu Baffineiland.

Verder naar het zuiden: bosland van zijn voorganger. Noemt het MARKLAND (HOUT- of BOSLAND) = nu Labrador

Nog verder naar het zuiden: land met druiven en bessen. Noemt het VINLAND
bouwen een kleine nederzetting die ze Leifsbuðir noemde, dit betekent Leifs opslaghuizen, wat suggereert dat de nederzetting tijdelijk was. Ze vonden het gebied aangenaam omdat er wilde bessen waren en veel zalmen in de rivier. Het klimaat was zacht, met weinig vorst in de winter en groen gras heel het jaar door. Ze bleven in de regio in de winter en keerden terug naar Groenland in de lente met een lading hout.

Volgelingen van Leif Eriksson bouwen er huizen, maar worden ten slotte door de inheemse bevolking gedood of verjaagd.

In 1117 brengt een gezant van de paus een bezoek aan Vinland.

In 1964 verzocht het Amerikaans Congres de president om 9 oktober van elk jaar uit te roepen tot "Leif Eriksson Dag". *Die datum werd gekozen voor zijn verbinding met de eerste georganiseerde immigratie van Noorwegen naar de Verenigde Staten (het schip Restauration, dat van Stavanger, Noorwegen, kwam, legde aan in New York Harbor op 9 oktober 1825), niet voor een gebeurtenis in het leven van de ontdekkingsreiziger.* De dag is ook een officiële gedenkdag in verschillende staten van de VS.

Vinland = Newfoundland of Massachussets

uit Wikipedia

Leif Eriksson (Oudnoords: Leifr Eiríkson; c. 970 - c. 1020) was een Noorse ontdekkingsreiziger die wordt beschouwd als de eerste Europeaan die voet zette op Noord-Amerika (met uitzondering van Groenland), bijna 500 jaar voor Christoffel Columbus. Volgens de Saga's van de IJslanders stichtte hij een Noorse nederzetting op Vinland, dat voorlopig wordt geïdentificeerd met de Noorse site L'Anse aux Meadows op de noordelijkste punt van het eiland Newfoundland in Newfoundland en Labrador, Canada.

Er wordt aangenomen dat Leif geboren was omstreeks 970 in IJsland, de zoon van Erik Thorvaldsson, bekend als Erik de Rode (Oudnoords: Eiríkr inn rauði), een Noorse ontdekkingsreiziger van Vestlandet, een vogelvrij iemand en hijzelf de zoon van een vogelvrij iemand, Thorvald Asvaldsson. Leifs moeder was Thjodhild (Þjóðhildr). Erik de Rode stichtte twee Noorse kolonies op Groenland, de Westelijke Nederzetting en de Oostelijke Nederzetting, zoals hij ze noemde. In zowel De Saga van Erik de Rode en Het Boek der Landname wordt gezegd dat Leifs vader Leifs moeder heeft ontmoet op IJsland en daar trouwden; de plaats van Leifs geboorte is niet bekend.

Leif Eriksson had twee broers, Thorvald en Thorsteinn, en een halfzus, Freydís. Hij trouwde met een vrouw genaamd Thorgunna, en ze hadden een zoon, Thorkell Leifsson.

Inhoud

1 Het verkennen van ten westen van Groenland

2 Nederzetting in Vinland

3 Terugkeer naar Groenland

4 Leif Eriksson Dag

5 Zie ook

Het verkennen van ten westen van Groenland

Tijdens een verblijf in Noorwegen werd Leif bekeerd tot het christendom, zoals veel Noren in die tijd, in opdracht van de Koning van Noorwegen, Olaf I. Toen hij terugkeerde naar Groenland kocht hij de boot van Bjarni Herjolfsson en ging met 35 mannen het land verkennen dat Bjarni had gezien ten westen van Groenland, dat waarschijnlijk de kust van Canada was.

De Saga van de Groenlanders vertelt dat Leif vertrok in het jaar 1002 of 1003 om Bjarni's route te volgen met 35 bemanningsleden, maar dan naar het noorden.

Het eerste land waar hij naartoe ging was bedekt met platte stenen (Oudnoords hella). Daarom noemde hij het Helluland ("Land van de Platte Stenen"). Dit was waarschijnlijk Baffineiland.

Dan kwam hij aan in een land dat vlak en bebost was, met witte zandstranden. Hij noemde dit Markland ("Hout-land"), dat waarschijnlijk Labrador is.

Nederzetting in Vinland

Leif en zijn bemanning verlieten Markland en vonden opnieuw land, dat ze Vinland noemden. Ze zetten voet aan wal en bouwden een kleine nederzetting die ze Leifsbuðir noemde, dit betekent Leifs opslaghuizen, wat suggereert dat de nederzetting tijdelijk was. Ze vonden het gebied aangenaam omdat er wilde bessen waren en veel zalmen in de rivier. Het klimaat was zacht, met weinig vorst in de winter en groen gras heel het jaar door. Ze bleven in de regio in de winter en keerden terug naar Groenland in de lente met een lading hout.

Op de terugreis redde Leif een IJslandse schipbreukeling die Thorir heette - een incident waarbij Leif de bijnaam Leif de Gelukkige (Oudnoords: Leifr hinn heppni) verdiende omdat hij Thorirs lading mocht houden.

Er werd onderzoek gedaan in de jaren 1950 en 1960 door ontdekkingsreiziger Helge Ingstad en zijn vrouw, archeologist Anne Stine Ingsta, en ze identificeerden een Noorse nederzetting gelegen op de noordelijkste punt van Newfoundland, bekend als L'Anse aux Meadows, wat ze dachten dat Leifsbúdir was. In tegenstelling suggereerde Noorse onderzoeker Johannes Kr. Tornöe dat de Baai van Waquoit in Massachusetts de locatie van Leifs nederzetting is, omdat het gebied beter overeenkomt met de beschrijving van een nederzetting aan de top van een landengte of schiereiland met uitzicht op een baai.

Terugkeer naar Groenland

Na contact te hebben gehad met Olaf I van Noorwegen, Koning van Noorwegen, werd Leif een christen, en werd later teruggestuurd naar Groenland om het christendom te verspreiden, met de hulp van een priester en een leraar. Toen Leif terugkeerde naar Groenland, bleef hij in Brattahlíð met zijn vader Erik. Toen hij de bijnaam "Leif de Gelukkige" hoorde, vertelde Erik hem dat het controversieel was, want hoewel Leif de schipbreukeling redde, hij een priester naar Groenland had gebracht.

Leif Eriksson Dag

In 1964 keurde het Amerikaans Congres goed en verzocht de president om 9 oktober van elk jaar uit te roepen tot "Leif Eriksson Dag". Die datum werd gekozen voor zijn verbinding met de eerste georganiseerde immigratie van Noorwegen naar de Verenigde Staten (het schip Restoration, dat kwam van Stavanger, Noorwegen, kwam aan in New York Harbor op 9 oktober 1825), niet voor een gebeurtenis in het leven van de ontdekkingsreiziger. De dag is ook een officiële gedenkdag in verschillende staten van de VS.